

Gönüller Kadını

— m.siddik--so · 10 Mart 2010

İnsan oluşuma emeğin geçti
Kendimi tanıdım inan seninle
Senle aydınlandım gönlüm gül seçti
Hakkın ödeyemem gerçek yeminle

Saf bir garibanken köylü bir yetim
Alçak gönüllüydün nasihat ettin
Şefkatinle beni okşayıverdin
Yaram gülle sardın merhametinle

Cahilim diyorken kabullenmedin
Farkımız yok dedin anla Mehmed'im
Sonuçta insanız aynıyız dedin
Gönlümse ısındı can dediğinle

Merhaba diyerek beni çağırdın
Sohbet etmek için vakit ayırdın
Kendimi bilmezken candan kayırdın
Toplumla kaynaşmam senin sayende

Gönül deryasısn benim gözümde
Nasihatın tasdik kalbim özünde
Sırrımı söyledim şiir özünde
Sen can oldun bana hayat nezdinde

M.Siddik SOLMAZ